

Има адъ, но Богъ не е създалъ ада. Има рай, но Богъ не е създалъ и рая. Като казвамъ, че Богъ създаде рая, подразбирамъ, че Богъ създаде нѣщо много по-велико отъ рая. Раятъ е само една външна обстановка на нѣщата, а отъ Бога излѣзе нѣщо много по-велико, отколкото човѣкъ може да разбере и да си прѣдстави. Да отидешъ въ рая, значи да отидешъ на едно мѣсто, дѣто нѣма страдания; да отидешъ въ ада, значи да отидешъ на (едно мѣсто) тамъ дѣто има мъчения, страдания. Отдѣ излѣзе раятъ? — Когато двама души се обичатъ, нали има рай за тѣхъ? Отдѣ излѣзе адътъ? — Когато двама души се измъчватъ, нали има адъ за тѣхъ? Питамъ. кой създаде раятъ? — Вие. Кой създаде адътъ? — Пакъ вие. Дадохте условия на Бога да се прояви вътре въ васъ — това значи рай; спъвахте Бога въ себе си — това значи адъ. Какво означава раятъ? — Всички Божествени условия, които даватъ възможностъ на човѣка да се освободи отъ онѣзи ограничаващи условия, да освободи човѣшката душа отъ нейния затворъ. Сега за примѣръ, има вѣрующи, има и учени хора, но каква е цѣльта на съврѣменната наука? — Учениятъ иска да стане ученъ, да напише нѣкое видно съчинение, но ако желанието на този ученъ човѣкъ да напише едно съчинение е такова, както когато нѣкому се поревне да си опече една кокошка, каква е разликата между този човѣкъ, който иска да опече кокошката и онзи ученъ, който иска да напише една книга? Туй, което той напише и прѣдстави на свѣта, ще подигне ли човѣчеството? — това е важното. Сега всѣки човѣкъ трѣбва да изнесе нѣщо отъ себе си.